

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 7. — Núm. 316. — Dissapte 25 d'Agost de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

Lo progrés de Catalunya

Quan pesa sobre Catalunya una lley tan reaccionaria com la de jurisdiccions, quina missió es apagar lo clam de nostre poble ansiós de llibertat, es verament esperansadora la seva actitud de protesta envers un sistema que, per son despotisme y ignorancia, se separa de son modo d'ésser, de son viure, que no pot pas contagiarse ab lo rutinisme del poble que l'ha suggerida.

En tot Catalunya, arrèu ahont batega l'ànima catalana, neix la protesta ferma, ardida, contra aquesta lley, que ofega la veu de nostres cors que, portats pels sentiments humanitaris, pels sentiments que ansiós d'una pau y d'una harmonia universal, pregonan l'autonomia, perquè ella, acceptada per totes les colectivitats, fóra'l llas que més estretament, més amorosament uniria tots los pobles y tots los homes.

Les grans causes imposen los grans sacrificis. Catalunya avuy veu sacrificada la seva llibertat, la personalitat catalana ha sofert un nou ultratge del centralisme. Mes no's resigna, no refusa la lluita. Y heus aquí l'espectacle esplendorós que ofereix arrèu de la terra, a la civilització moderna, ab la seva actitud, noble, digna, affrontant los odis d'una colectivitat inconcient, combatent valentment per la llibertat que ha de donarshi gloria, per l'autonomia que té de posarla al nivell dels pobles civilisats.

La lluita constant dels nostres enemichs no posará jamay en lo cor català la més petita vacilació; no lograrà atemorisarla. Té prou conciencia de son valer y de ses aspiracions, perquè refusi ignominiosament la lluita que's la seva vida.

Catalunya, lo poble que té en ses venes verdadera sanch catalana, com més ultratjada vegi la seva personalitat, com més befades vegi les seves aspiracions, més noble, més gran, més humana, estimará la seva causa, y la seva lluita creixerá més y més, apegantá'ls seus esforços, segura de guanyar, puig no pot pas perdres una causa, que's filla del progrés, que's filla de l'evolució humana.

Es feyna inútil, y vergonyant ensemps, la de l'actual centralisme, que envia a nostra patria satèlits de la política a pregonar discórdies per afeblir aqueix moviment de solidaritat catalana robust y concient que's revela contra la política caciquista que'ns endogata. Es inútil que s'esforcin en mantindre la seva actitud xorca, negativa, enfront la corrent progressiva que actualment experimenta'l poble català. Ella a la fi destruirá per la rahó lògica de l'evolució humana, l'autocràcia que inspira les seves funestes obres, lo feudalisme que enorgulleix tontament la seva personalitat feble, moribonda; ella destruirá per sempre les institucions caduques.

Y com aquest convenciment, fill de la rahó y la justícia, es l'únic que ilumina nostra pensa y anima nostre cor, sabrèm oposarnos dignament a tantes vexacions com caiguin sobre nostra patria, a qui per dever hem d'enaltir.

Units y concients de la nostra obra, lluitarèm fins anular l'imperi absolut del caciquisme; fins a la total obtenció de l'autonomia. La nostra lluita simbolisa'l progrés de Catalunya; lo nostre triomf, lo gaudiment d'un jorn fells, en que veyèm a nostra patria iluminada pel sol majestuós de l'amor y la justícia.

El Congrés de la Llengua Catalana A L'ALGUER

La petita població catalana de l'illa de Sardenya que tan fidel ha sigut sempre al

recort de Catalunya, per la conservació del seu idioma, ha rebut ab gran entusiasme les noticies de la celebració del pròxim Congrés internacional de la Llengua Catalana que's farà a Barcelona per l'Octubre.

Ens escriuen d'allí donant compte de la reunió que va ésser tinguda els últims de Juliol ab motiu de llegir la convocatoria del Congrés y d'inaugurar al mateix temps una agrupació catalanista a l'Alguer que portará'l nom de «La Palma vera», en recort de l'escut de la població que es, realment una palma vera.

Deixèm la descripció de la festa en l'ortografia original perquè's vegi ab quina poca diferencia'l dialecte alguerès se separa dels corrents a Catalunya.

«El día 12 del corrent hi va ésser una reunió entre els joves entusiastas del país ab motiu d'inaugurar «La Palma vera», associació catalana de Sardenya.

«Les persones que hi assistiren si bé en número reduit (cosa que era de suposarse per la primera volta) eren però compreses d'un sagrat foch de patria.

«Al destaparse l'escut de les quatre barres que penjaba de la paret enguirlandat de flors y rames de murtra y palmavera, esclatá un gran aplaudiment y en cada pit pareceva se sentin'ale de Catalunya.

«L'entusiasme se comunicava del ú al altre quant en Joan Pais se alsá per explicar l'idea y presentar als que farían de oradors, y un crit de Viva Catalunya! resona per tota la sala!

«Se va llegir lo discurs de parlada inaugural que resta a càrrech den Ramon Clavellet, se presenta l'esquema d'un reglament y desseguida s'inscriviren divuit socis, pro's espera que serán molts més, sense faltar gayre.

«Donat compte de les relacions que tenim ab Catalunya, se dona lectura de la crida que fa la Junta del Congrés internacional de la Llengua Catalana de tots els fills de Catalunya, tant als d'Espanya, de Fransa y d'Italia y erudits y estudiosos de tots els països del món.

«Aquesta lectura no passa sense grans aplaudiments y vivas de germanor catalana.

«Se passa a votació y les persones que forman la presidencia són aquestes: President, Joan Pais, estudiant en farmacia; secretari, Ramon Clavellet, tipógrafo; caixer, Rafael Cossu, estudiant en farmacia; concellers, Carmen Dose, tipógrafo; Félix Giperi, estudiant en lleys; Tomás Nurra, estudiant liceal; Antoni Era, estudiant liceal; Antoni Adami, cerer.»

L'associació enviará com a delegat seu al Congrés de la Llengua catalana que's celebrarà'l pròxim octubre, an en Ramon Clavellet que tractará'l tema de l'influencia de l'italia y'ls dialectes sards a l'alguerès. Y encara potser se n'hi afegeixi algú altre.

Agost

Les formigues a corrúa feta anant y venint, carregades d'unes, de buid les altres, van aplegant lo menjar pera l'hivern y totes, petites, mitjanès y grosses, les veyèm atrafegades quan no arrastrantse per la terra, en plè sol, bullint de torrada, les veyèm enfilantse soques amunt dels arbres, amunt de les esparramades branques cercant lo menjar de l'hivern y petites, mitjanès y grosses, totes se afanyan en fer forsa viatges al cau, a un cau que no veyèm nosaltres, però que jo m'el imagino fondo, d'unes sales grans, grandioses (grandioses ab relació ab les formigues) ab unes pilastres de terra fent archs que aguantin ben bé les voltes. A dintre de aquestes sales, que deuen ser llurs celdes també, hi deu d'haver una formiga, la més vella y la de més seny que deu cuidar de l'orde y de la distribució del menjar,

donchs entrè les formigues també hi ha les seves malicies y la desnivellació del fort contra del dèbil, perquè prou hem vist les baralles d'una formiga grossa prenent un grà d'ordi d'una pobre formigueta que ab prou penes y fadigues l'arrastrava. Y qui sap d'ahont venia aquella formigueta! però no hi fa res, la grossa té més forsa y li pren y allavors la formigueta se'n va depressa depressa al cau, no sabèm pas si a contarho a sa mare.

«Pobre formigueta! Apenes nascuda ja treballes, ja t'afanyes en buscarte la vida y ja ho veus, una altra de més grossa't pren lo pa de la boca.

Vosaltres, formigues, que sou tan enginyoses, que teniu la virtut d'arreglar a l'istiu vostre sustent pera l'hivern, que sabèu arreglarvos vostres cases, que sabèu defensarse de les crudes del fret, que sou tan aprofitadores, estalviadores y pacífiques, coses que'ls homes vos envejèm, extirpèu de vostra familia a totes aquelles formigues que són capasses de pendrer a una altra més petita l'obra del seu treball, lo mèrit del seu esforç, sinó, vosaltres, formigues, serèu ni més ni menys que'ls homes que han tingut de fer lleys y codis pera castigar als delinqüents per llurs envejes y ni les lleys ni'ls codis han servit de res, donchs com passa ab les formigues, lo més fort vol guanyar y ni ab les lleys ni codis hi ha manera de deturar llur egoista passió.

Jo no sé si teniu allà en vostres misteriosos palaus, lleys ni codis, però si no'n teniu, no s'afanyèu gayre en ferne y si'n feu mirèushi bé, mirèu bé qui les fa y per què les fa, no's passés que després de fetes tinguèssiu baralles vosaltres ab vosaltres pera aplicarles, y que aixis hi tot no vos resoldrian res. Entre totes aplaquèu les grosses y viurèu bé sense lleys ni codis.

Lo sol comensa a retirar més aviat. Lo ditxo no ment; per la Mare de Deu d'agost a les set ja és fosch, axí, si bé'ls días encara son calurosos y'l sol crema, los vespres y les matinades són de més bon gosar. L'istiu rodola cap a la posta y la tardor aguaita l'hora del seu regnat. Los camps plens de taques de colors de les fruites dels arbres donan goig de veurer. Les figueres están ara en son desenrotllo abundós, los pressagués, aubercuqués y pruneres mostran també llurs fruites que son les fruites dolces per lo paladar.

Som al mes de les fruites y de les festes majors, Catalunya ne solemnisia un sens fi y és que aquest mes precisament és quant menys la terra necessita l'auxili de l'home. Cullit lo blat y l'ordi, batut lligat y venut potser, poch li resta fer a la terra. Les vinyes están totes ben granades, los raims maduren per moments, donchs ara és quant nostre poble sempre calculador s'ha dit j'em festa!

De poble en poble recorren los evelats ambulants en les comarques ahont la sardana no és lo ball propi y característich com a l'Ampurdà, fent la joya del jovent y fins de la gent vella que gosa recordant los temps mellors y també veyentgostar als seus fills. La cobla que arriba pera assistir a l'ofici, pera anar a la professó, pera fer la serenada a casa la vila y pera amenissar los balls. Los forasters que venen en carruatges plens de fadrines que ben empolainades van a la festa, lo trilleig de campanes anunciant les completes, tot respira festa y alegria, tot diu que estèm de festa major.

Y en un sens fi de pobles de Catalunya lluen banderoles y papers colorats mentre los camps quiets, deserts, fan la seva via y'ls seriosos y altius campanars dringán a tota hora y'l ressó de les campanes repercuteix d'un poble a l'altre y tots gaudixen de la festa del poble; los que'n son solemnisantla y'ls pobles veïns acudint a presenciaria. Una comunitat de bons de-

stijos veïnals que tant de bò vejèssim sempre realisats quant de llurs sagrats interessos morals, socials y polítics se tracta. Tant de bò que axís fos y que al poble de la festa major, en comptes dels dos envelats del jovent que está renyit y separat en dos bands, no més que un band, un band ben amistós y que fraternisès y coincidís en tot, fós l'esperansa del poble y de futures festes majors més plenes y més hermoses que les d'avuy.

A GENT DE MAR

Molt greus deuen ésser los agravis que devèm haver fet als de *Gent de mar*, donchs que arrèu sentim que es tan grossa la que'ls hem feta que no'ns la perdonaràn jamay, y això precisament en aquí fa mal es a nosaltres mateixos, que som gent que prediquèm que d'odis no'n hem de tindrer a ningú, ja que nostres doctrines han de fer adeptes per convenciment, jamay per la forsa bruta. Emprò, com comprendrà los senyors de *Gent de mar*, això'ns obliga més y més a l'enquesta de lo que's bò per enaltirho y de lo que's dolent per combatreu ab totes nostres forces.

Es per això que'ns hem cuidat de lo que vol fer *Gent de mar*; es per això, que veyent que no ho fan bé, los piquèm los dits, malgrat lo que pujan dir, que será com lo que ab tots los demés actes que'ns hem vist precisats a combatreu, que en lo fons de sa pensa haurán de dir que'ns sobra la rahó per tots los indrets y que per lo seu cantó en lo mellor cas, han escòmès lo pecat de *lesa tonteria*.

Si tinguèssim prou altruisme y estudiesin ben bé les coses avans de ferles, això no caldría dirloshi; però sense pendres cap molestia's viu molt bé y sempre hi ha qui té una pensada, però després surt lo que surt.

Ara deuen haver sigut un o dos catalans que allí figuren y que han de fer quelcom per obligació, perquè tenen la de fer viure aquella casa, ja que sols ells foren los damnats avuy per avuy, si allí faltés lo moviment y allò morís.

Per fer, donchs, quelcom, feren *Gent de mar* y essent fills d'aquest país no gosaren a ferho en castellà, donant un títol enganós per complert a lo que en lo fons es tan sols castellà y ben castellà.

Si no fos per lo títol de *la sociedad* y per lo nom de Jochs Florals que volen danli, ningú tindria res que dir; fóra una de tantes iniciatives que de més o menys valúa a Tarragona hi fan prou falta; però aquests senyors volen enganyar a la gent, avuy que les coses s'han posat d'aital mena que no es possible nadar y guardar la roba, ja que aquí a Catalunya es menester que decididament se diga d'un o altre cantó, o bé amich o enemich de nostra terra, emprò ells creyan comptar ab l'element del terror, posantli a una festa qualsevolga llur nom fortament català.

Aquells senyors de la *Junta organizadora* (donchs se veu que això no ho vegegen) y han pensat que'ls sortirian bé uns Jochs Florals bilingües, però que dispensin; aytal cosa, sobre de demostrar la poca tàctica que se's dit abans, dona a coneixer que la mentalitat llur, es ben migrada sobre lo que a Jochs Florals pertany, perquè les festes a la bellesa y a la poesia que han esdevingut Jochs Florals aquí a la Península sols tenen rahó de conrearse a Catalunya a l'escalf de l'esperit català, que vol conservar la nostra ferma y europea parla, que l'invasió castellana tant ha treballat per fer perdre, a l'ensemps que per fer renaixer les grans festes de nostra historia y hermosa literatura. Aqueix es lo fi dels nostres Jochs Florals que'ls castellans no necessitan; perquè ses academíes de sabis de reyal orde,

de tot això ja se'n cuidan, actuen, com si diguessim, de perpètuus jochs florals.

Això apart de que'ls homes que no se'n donan a menys d'acullir i fer vent al caciquisme y *que han tenido el alto honor de extirpar* (de dintre aquella casa) una *pequeña fracción que había llegado al extremo de redactar las actas en catalán*, no han de tindre cap reparo (ni que sigan fills d'aquesta terra) en ferho tot solsament castellà, *extirpando también lo que pueda tener visos de catalán*.

Quan aixís ho fassin, senyors de la Junta de *Gent de mar*, s'haurán llevat la careta y si bé continuaran sent enemics nostres, los coneixerá tot Catalunya; lo jovent de fóra de casa no correrá'l perill de que'l fassin caure a la ratera del caciquisme vergonyant y últimament tindrán la casi seguretat d'obtenir una almoyna més que per vía de subvenció'ls farà quiscun Ministeri.

Santa Droperia, ora pro nobis

Labor, prima virtus. Es aquesta, antiga máxima que'ls romans, mestres en l'art de saber viurer, varen inventar ab l'idea de fer treballar los pobles que anavan conquerint y que, com saben los meus pacientíssims llegidors, eran més *de que sé quants*, com diuen aquí al poble. Y que bé'ls venia que'ls altres treballassin, portantlos després ben amanidets los fruits madurs y saborosos que les llatines boques fruían ab sibirítich plaer y ab éxtasi quietós y prolongat.

Labor, prima virtus. Potser sí que's la primera virtut; emprò la segona virtut, quina es. Y la darrera?

A quantes reflexions se porten aquestes anteriors preguntes, tan senzilles de moment y tan enrevesades, una vegada l'home ha acabat de rumiar sense haverne pogut treure l'entrellat y ha probat d'entrarhi dins lo terrer intrincat de la filosofia experimental. Tretes tota classe de premises y tota mena de conseqüències, ne resultan, en concret, unes conclusions afirmatives, clares, decisives y termenants. No; lo treball no és la primera virtut; serà de les primeres emprò la *prima virtus*, la principal no ho es. Perquè la primera virtut es la droperia, la santa droperia, la bella y hermosa y simpática dropada. Y virtut es, indiscutiblement, virtut extraordinaria y més difícil de practicar de lo que sembla y es per això que dich que es la primera, la que va al davant de totes.

Ab quatre paraules vaig a provar de demostrarho y estich segur que tenen de donarme la rahó. Es sabut que l'exemple es lley fatal que tota ànima vivent segueix vulgas no vulgas y que dins del medi usual en lo qui cadascú s belluga y viu es observada ab tota unción la cèlebre máxima que diu: *allá ahont anirás, lo que vegis fer, farás*. Aixís, donchs, l'home que va a passar una estona a cal fuster, a cal sabater, a cal ferrer, se troba, per causa de les rahóns exposades anteriorment, impulsat a fer de fuster, de sabater, de ferrer, etc. y aquesta forsa de l'exemple es gairebé irresistible. Quants titànics esforços no té de realisar lo pobre tertulià que's presenta, content y satisfet, a passarhi una estoneta descansant de les fadigues de tot l'any pera que deixi de seguirlo l'impuls que'l portá a emprendre la mateixa tasca que's contempla y que efectuen los dignes menestrals que laboran, fabrican, suan, rondinan. Quant, quant sofreixen aquests mal anomenats *dropos* pera poguer continuar sentho y esdevenir, aixís, los primers virtuosos!

Sí, estimats llegidors; *droperia, prima virtus*. Dítxos que la pot seguir; beneyts los *dropos* d'esperit; felissos aquells quin cervell may barrina, may labora, may produeix. ¡D'ells, d'ells tots sols, ben sols, serà'l regne de la sabiduria. Són forsa los d'aquesta colla; n'hi han de ben enlairats; ministres, directores, presidents, secretaris, etc... són innumbrables los qui *matan el tiempo*, los qui's dedican al *dolce farniente*, les *brúleurs de parés*, los... los qui, com jo y alguns d'altres, aquí al poble, passèm les hores batalleres en dolsa xerrameca, fumant y escupint, contant rondalles, rient y més rient, mirant ab sencille-sa candorosa y perfecta tranquililitat com lo fuster, lo sabater, lo roldorer treballan. Quant virtuosos y que bé l'entenen aquesta trista vida...

Un amoíno, tan sols, vé de quand en quand, a turbar la tranquililitat dels qui rendeixen cult y veneració a la santa y virtuosa Droperia. Es lo Sol que, massa sovint, vé a repetir lo conegut miracle de Mahoma. Ab penes y ab dolors se troban demunt l'acera terrosa y plena de bonys y clotets un lloch apropòsit pera fer fortes les quatre potetes d'un timboret que sosté

la desenfeynada humanitat dels dignes *dropos*; benèfica ombra que un airet frescós fa més agradable presta amable estada als qui practiquen la bella virtut de la droperia; lo Sol, emprò no para, va caminant y acaba per invadir lo lloch que estona abans encara respectava, los *dropos* s'alsan y ab treballosa calma tornan a cercar lloch ombrivol. Passa mitja hora y'l Sol ja hi entra; altra vegada's repeteix la mateixa feyna fins que'ls *dropos* acaban per anársen llensats pel *Phœbres*. Ab disgust y displicencia abandona tota la dropada'l lloch de les epicúreas complacències y la dropada se'n va, abandonant banchs y cadires. Fins a demá, diuen ells y trenquen de cantó.

A l'altre carrer hi ha bona ombra, bona fresca. Cadires altra vegada y altre vegada seuen y xerran y riuen y retallan...

Oh, Santa Droperia, oro pro nobis.

Quin gosar, quin fruit, quina vida... Si volèu saber que's bò, veniu al poble.

Selva del Camp, Agost de 1906.

DOCTOR PALAUET.

LES SANGONERES

Diu *La Vanguardia* a les *Notas tarraconenses* del 21: «*Ha fallecido en el hospital el niño Juan Rovira Rossell, de siete años, a consecuencia de una hemorragia interna producida por haberse tragado una sanguijuela.*»

Lo diari *La Cruz* d'aquesta ciutat del dia 21 portá un solt que diu a poca diferencia'l mateix que la nota transcrita de *La Vanguardia*, donant ademés lo consell de beurer l'aigüa tirantla abans a un recipient transparent.

Bò hauria sigut que *La Vanguardia* o *La Cruz* haguessin dat més detalls del procés sagnant produït per la sangonera per poguer jutjar ab coneixement de causa envers aquest cas tan trist com escepcional; però ja que no sabem més que lo que diuen, y suposèm que no diuen més perquè més no saben, mentres s'enteran, si ho tenen per convenient, dirèm quelcom per tranquilisar los esperits dels tarraconins, perquè en aquest temps tan calorós que produeix tanta set, puguin beurer relativament tranquils, a l'ensempe que adquireixen alguns coneixements que, sent útils per ells, podrán serho alguna vegada per sos semblants.

La sangonera es un animal que quan fa presa del còs de l'home causa una ferida molt superficial, s'atipa y generalment se desprèn, deixant una sanguinolència que per sí sola s'estronca; altres vegades, degut al moviment constant y forsós de la part ferida, o per la gran vascularitat del punt picat, necessita dels ausills de l'art pera ser estroncada la sanch. La sangonera està agafada a l'home, generalment un quart d'hora, temps suficient pera omplir y atipar; treu durant aquest temps de 3 a 5 grams de sanch; altres vegades resta agafada, y sense deixar la presa va vomitant la sanch xuclada y torna a xupar a més y andá; en aquest últim cas treuria del còs ahont estés agafada, com a màxim, 480 grams de sanch en 24 hores. Considerant que un noy de 7 anys pesi 33 kilos y que la sanch del còs humà constitueix l'onzena part del pès total, tindriam que un noy de 7 anys, de 33 kilos de pès, té 3 kilos de sanch y que perdentne 480 grams en 24 hores, ha perdut una sèptima part de la total, quedantni, per tant, 2.520 grams, quantitat bastant y sobrada pera ésser compatible per la vida. Tot això sens tenir en compte que durant aquestes 24 hores lo noy, ab l'alimentació convenient, aniria nutrintse y per tant fabricant sanch.

Donchs bé, ¿es que'l petit Rovira va tenir la sangonera, allá ahont fós que tampoch ho sabèm, per espay de dies sense que se li prestessin ausills?

Altres consideracions: la sangonera tragada en beguda fa presa generalment als primers trams de la via digestiva, boca, vel del paladar anterior o posterior. faríngea superior o inferior, rares vegades més avall, y més rares vegades encara a la laringe, primer tram de la via respiratòria, si s'esceptua'l nàs. Donchs bé; per fer dependre la sangonera de qualsevol part que estigui agafada, bastará que hi feu arribar sal o tabaco en forma sòlida o líquida y caurá instantàniament sense necessitat de cap *eyna*. Si una vegada despres'l *malalt* espontàniament no la tregués per medi d'ascó o mòvit, pot donárseli un paperet d'ipeacuana y aigua calenta com a vomitiu y la treuria. Si estés enganxada a la laringe's podriam intentar inhalacions de sal o tabaco y si ab elles no queya, allavors seria ocasió de cridar un

metge, home de bé, per posarse a les seves ordes. Si una vegada desenganxada seguís rajant la sanch, tragar torrossets de gel es bò, y si aixís no parava, lo metge disposaria lo convenient.

Ara un pensament: ja que diuen que n'hi ha tantes de sangoneres a l'aigua de Tarragona, ¿no seria possible, senyor Alcalde, probar de nit una corrent d'aigua saturada de sal o tabaco que passés per les fonts sospitoses, per ferles dependre totes y tornar la tranquililitat als veïns que están baix l'amparo del seu zel, activitat y ingeni?

Esperant serán d'utilitat per tothom aquestes ratlles, inclús per fer rumiar al senyor Alcalde, aquí fa punt per avuy lo

DOCTOR LLANSETA.

Comentarios

La Solidaritat catalana, va escampant arrèu, la *hidra*, que tants cèntims ha fet guanyar a la premsa del centro.

Ara mateix s'acaba de celebrar a Palma de Mallorca una reunió del partit republicà, en lo que fou acordat en mitj d'un gran entussiasme, l'adhesió a la Solidaritat catalana.

Los mallorquins sentintse germans nostres, ab nosaltres s'uneixen per combatre lo caciquisme.

¡Pobre Maura! Com li deuen haver brunzit les orelles, aquests días. Vaja Ton; amaga les pintures que'l temps s'en-nuola y si plogués podriam derriuirse.

Los amichs de l'amo Toni, sembla que portin gran pressa per poguer arreglar lo pressupost. Y'l seu queie, tent lo desmayat, ab lo d'obtenir lo *puder*.

Ab això, no tens gens de raó Antonet; mira als companys y considera que sempre vé un día que'ls sigrons s'acaben?

Sembla que la campanya de la premsa catalanista contra *Los Sucesos*, dona resultats ben positius, puig que en tot Catalunya ha minvat considerablement la venta de semblants publicacions criminalistes.

Ja m'imagino als propietaris de *tan selecta lectura*, al veurer la baixa d'ingressos, picant de peus y dient tot allò, de *los malditas catalanes*.

Entre'ls catalans de la Sardenya s'ha despertat un gran entussiasme a favor del Congrés de la llengua catalana. Fins en una reunió en la que's nomená'l delegat que devia assistirhi en nom de *La Palma vera*, societat catalana constituïda en aquella illa, és victoreijá'l *dialecto catalán* y's donaren forts viscas a Catalunya.

Sembla extrany que hi puga haver persones que donguin importancia a coses tant petites. Y que no és pas solzament a Sardenya, sino a totes parts d'Europa ahont hi ha hagut homes, que han volgut cooperar en les tasques de dit Congrés.

Verdaderament no n'hi ha per tant. Total se tracta d'un *tenguaje desconocido* y tant de *bombo*, fins boy resulta ridícul.

Oy, senyors *Arcaldes constitucionals* de Palencia y Pamplona?

Don Cecilio s'ha ressentit, molestat y ofès perque en un dels nostres darrers números remarcavam que un *tal Cecilio*.... deya això y allò sobre la *ideya* dels Jochs Florals acuàtics.

Pardon D. Cecilio: no teníam lo gust de conèixer, y una altra vegada ja tindrem present que com coneguts—encara que ni de vista—pera evitarli tals molesties.

Aclarit aquest importantíssim detall, permetins *loh D. Cecilio!* que li expressem nostra admiració per allò que'ns diu:

que sufran, por no saberlo la vergüenza de ignorarlo

que podrá ser que no vingui a tom, però fa *echegarayesco*, com diria nostre comú amich *D. Pedro* dels peixos.

Però anèm a comptes: nosaltres ignorem moltes coses, desgraciadament, més sabèm que al pá se li diu pá y al ví vi, y a la llengua castellana, llengua castellana, y a llengua catalana, llengua catalana, tan espanyola és l'una com l'altra ab la sola diferencia de que la primera gaudeix avuy del favor oficial, com demá poden, y podrán sens dupte, gaudirlo abdues.

Ab lo qual deuré compènder *D. Cecilio* que costa menys dir les coses pel seu

nom, que no cercant lo pare, la mare y fins los *primos* de les coses y dels idiomas.

Altrament *D. Cecilio*, la cosa no la confundim nosaltres sino ells. Vol res més confús que una *Gent de mar* que's basteja en catalá y parla en castellá? Vol un *gazpacho* més gran que'l cartell dels Jochs? Cregui que'ls caciquistes se pintan sols pera enredar les coses y l'enredo és tant grós que ja és difícil distingir a l'Ateneo de la *soi disant* Gent de mar.

Encara podriam remarcar altres *hos*, però temps queda pera ferho, si'ns plau.

Hay un medio—afegeix *D. Cecilio*—para que Lo Camp venza en buena lid al Ateneo Tarraconense, si veneerle es su objeto y su deseo: obteniendo todos los premios que en el cartel se ofrecen. No, amich, lo nostre destij ni objecte, may será lo de combátter y vencer a la que fou casa payral dels tarraconins. Allí hi passarem molts anys y en èpoques difícils sempre'ls nostres amichs dedicaren lo seu treball y'ls seus medis a salvar a l'Ateneo. Quina culpa té l'Ateneo de la ceguera de alguns y de l'osadía del caciquisme?

Quina culpa té que'ls que may s'havian recordat que l'Ateneo fós al món se'n recordessin pera portarhi la pertorbació, en moments de prosperitat y de major enlairament per los grans projectes que allí s'hi haurian realisat?

No, lo que nosaltres fem es combátter als cacichs, mangonejadors de l'Ateneo, perquè ab certaments setmesins y ab festes de l'Arbre fóra de temps, nos posan en ridícul aquí y fóra d'aquí.

Si no fós pel bon nom de Tarragona, creguin que callariam... y'ns banyariam ab aigua de roses ab los disbarats que fan confirmadors dels propòsits que tenen los cacichs d'anular l'esperit tarraconí, l'amor local, pera d'aquesta manera tots dividits y barallats, fer de les seves.

Bona prova de lo que diem, la trobarán en lo Jurat dels Jochs Florals acuàtics. Fóra d'en Pin y l'Opisso, que'ls buscaren pera *cubrir la mercancia*, tots los demés són forasters, haventse prescindit en absolut dels escriptors tarraconins.

Pera un *Ateneo* que's diu *tarraconense*, aquest fet faria riurer, sino fés plorar.

Programa de les tasques

y festes del Congrés

(Octubre 1906)

Dissapte, dia 13, a les deu de la nit.—Sessió inaugural al Saló de Sant Jordi de la Diputació Provincial.

Diumenge, dia 14, a les onze del matí, constitució de les seccions y ordre dels treballs.—A la tarda, «Garden-Party», en obsequi dels congressistes y llurs families al Parc Güell.—A la nit, en el Teatre Principal: festa del Teatre Catalá, ab representació de varies escenes de les diverses èpoques del nostre teatre.

Dilluns, dia 15, a les deu del matí, sessió ordinària.—A les quatre de la tarda, sessió ordinària.—A la nit, veïllada en obsequi dels congressistes a l'«Ateneo Barcelonès».

Dimars, dia 16, a les deu del matí, sessió ordinària.—A les quatre de la tarda, sessió ordinària.—A la nit, feste la música popular catalana, ab el concurs de l'«Orfeo Catalá».

Dimercres, dia 17, a les deu del matí, sessió ordinària.—A la una de la tarda, dinar en obsequi dels congressistes estrangers al Restaurant del Tibidabo.—A las sis de la tarda, sessió de clausura del Congrés.—A la nit, recepció al Saló de Cent per l'Ajuntament de Barcelona.

Dijous, dia 18.—Excursió a Vich, a Ripoll y a Poblet en obsequi als congressistes estrangers.

NOVES

Sembla que prompte será un fet la supressió del Presiri de Tarragona.

Celebrarèm molt y molt que aquestes bones impresions se confirmin, puig nostra ciutat hi guanyaria forsa, al veures lliures d'un tan molest vehí.

Ab la supressió del presiri hi va lligada la prompte realisació del projecte d'estació marítima que fa temps venen estudiant las companyias de ferro-carriils del Nort y M. Z. A., y pera'l que era un grós entre-

ESTACIO CLIMATOLÓGICA ESPLUGA DE FRANCOLI

Quatre trens diaris.—Iglesia de l'Establiment.—Telegraf

Grans reformes, com son, plantacions, passeigs, clavegueres, decoració y moblatge d'algunes habitacions, servey nou de cotxes, etc. etc.—Se poden fer moltes excursions. Banys y Aigües feroces, radioactivas.—Estació del Ferrocarril de Lleyda a Tarragona.

GRAN HOTEL VILLA ENGRACIA

Establiment de primer ordre. Obert tot l'any. Xalets y habitacions amoblades y de tots preus.

Aquestes aigües ferro-manganoses no tenen rival pera regularisar les èpoques menstruals. Curan la cloroanemia, debilitat general, dispepsia, etc.

Pera informes y lloguer de Xalets: Plassa de Catalunya, 4, primer, 1.ª, BARCELONA

banch l'edifici del presiri de la Pedrera. Si's consegueix que las companyias de ferro-carrils construixin l'Estació, ab les obrers de la nova fàbrica de farines, la de productes químichs, de que's ve parlant y l'increment que dins de poch pendrán los treballs al port, s'espera un bon hivern pera la classe obrera y la població tota n'haurá los resultats.

També caldrá donar l'enhorabona als petits industrials que veurán desapareixer la desigual competència que'ls hi feya los tallers del presiri, en los que la má d'obra era sumament barata.

La *becerrada* benéfica celebrada en la Plassa de Toros lo diumenge passat ha donat lo resultat següent:

Entradas	Ptas. 2.056'50
Gastos	» 1.511'95
Benefici líquid	» 544'55
Suscripció	» 1.290'50
Total	» 1.835'05

Cridem l'atenció de les autoritats sobre l'increment que va prenent la *golferia* en nostra ciutat.

Cada nit dona llàstima veurer una munió de noys y fins nenas, miserablement vestits, que a les cadires de la Rambla, als cafés y per tot lo passeig fan de les seves, entristint l'ànima observar lo que serán en lo dia de demá aquelles criatures, que's desenrotllen entre miseria y procacitat.

Será una bona obra detenirlos y obligar a sos pares a que s'acabi tant complert abandono dels fills y cas de no poguerse conseguir, buscar lo medi de recluirlos en algun establiment benéfic y educals.

L'Orfeo Tarragoní emprèn ab gran activitat l'estudi de les composicions que ha d'executar per l'inauguració de l'«Atenèu de Tarragona» y pel concert que prepara pera últims de Setembre. Hara celebra setmanalment dos ensajos de conjunt: los dimecres per les tres seccions de senyoretas, noys y homes solzament.

Les composicions que actualment té en estudi son les següents: «Diumenge» y «La Verge bressant» per la secció de senyoretas, «Los petits estudiants», per la de noys y «Ave Verum», «Los tres tambors» y «Cant del Romens» per les tres seccions. Les dificultats que gairabé totes ofereixen, son vensudes ab relativa facilitat per la bona voluntat dels orfeonistas y més principalment per lo talent musical y gust en ensenyar de l'incansable mestre mestre Sr. Gols.

Avuy, en la parroquial iglesia de Sant Joan, s'han celebrat los funerals de la virtuosa señora D.ª Vicenta Lopez Bertran, esposa que fou de nostre distingit amich D. Pascual Monravá.

Totes les clases socials de Tarragona han volgut testimoniar lo fons pesar que la mort de la respectable dama ha produit y la parroquial iglesia ha resultat petita pera la gran concurrència que ha assistit als funerals.

La Redacció de LO CAMP reitera a les respectables families Monravá y Lopez son més sentit pèsim.

La societat *Espero Kataluna* constituída a Barcelona pera la propagació de la llengua internacional auxiliar *Esperanto*, ha nomenat al soci de la mateixa En Frederich Pujulá y Vallés, pera que la representi en lo segon Congrès Esperantista que tindrà lloch a Ginebra a últims del mes present.

Segons hem vist per la prempsa diaria, sembla cosa segura que l'important casa de Barcelona, «Sociedad Anónima Cros», instalará en nostra ciutat una gran fàbrica de productes químichs, a quin efecte's diu ha adquirit uns terrenys prop de la platja del miracle pera aixecari l'edifici.

No cal dir quant ens plauria resultés certa aquesta nova.

Procedent de Londres, ahont hi resideix habitualment, ha arribat a nostra ciutat lo jove músich y renombrat compositor nostre bon amich En Joan Brighman, qui vé a passar una curta temporada al costat de sa distingida familia.

Saludem coralment al amich Brighman y li desitjem li sigui grata s'estada entre nosaltres.

Nostre estimat company En Bernabé Martí's trova molt millorat de la forta indisposició que ha sofert y que l'ha obligat a fer llit uns quants dies.

Diuen que anirém tant bé....

Si no resultessin *fallidos* los grans projectes que porta al pap lo nostre batlle, dins de poch temps Tarragona seria un *dechado* d'hermosura.

Mirin la mostra: Desaparició del presiri. Grans jardins que s'extendrían de desde lo Passeig de'n Pi y Margall fins a la platja.

Pont per sobre'l ferrocarril y escalinata pera anar ab tota comoditat desde'l *balcon del Mediteráneo* als banys del Miracle.

Aigua a doxo pera regar carrers y jardins y netejar clavegueres, extreta per potentes máquines de vapor d'uns pous que's construirían prop del riu.

Estació mionumental, etc., etc. Després de llegir tan bell programa, quin contrast sentim al tornar a la realitat y trovarnos ab les cases sense aigua, los carrers sense regar, les nuvolades de pols que'l vent aixeca, la fortor de les cloaques, les sangoneres....

Per la prempsa diaria s'haurán ja enterat nostres llegidors del terratremol ocorregut recentment a Xile, lo que ha causat un considerable nombre de victimas y perdudes materials de gran valua.

De tot cor, nos associem al dol que arreu ha ocasionat aital desgracia.

Ab inmensa alegría nos enterarem lo passat divendres, de que havia sigut posat en llibertat provisional nostre volgut company en Lluís Manau Avellanet.

Després dels 22 días que per culpa de *El Liberal en Barcelona*, ha tingut de passar en una cel·la de la presó, considerem la satisfacció y'l goig que li haurá ocasionat poguer fruir novament la llibertat en mitj de l'ambient de la familia y dels companys.

Lo felicitem de tot cor, enviantli ensamps una germanívola encaixada.

Segueixen ab gran activitat les obres del *Atenèu de Tarragona*.

Aquesta setmana ha quedat ja enllestit lo frontis del teatre, presentant los palcos proscenís un hermós cop de vista.

Ha quedat també acabada, l'ornamentació interior del teatre, vejentse pertart de dia en dia acullides ab mes agrado les mellories que s'hi están fent.

Los sócis son també en major nombre cada día's que visiten lo teatre, quedant tots completament satisfets de les interessants reformes de que ha sigut objecte. Y

això fa també que segurs del bon éxit que s'espera a l'*Atenèu* s'apressin tots a fer ingressar nous sócis, quin nombre creix considerablement.

Sembla que per part del nombrós jovent ab que compta l'*Atenèu*, s'está organisant una secció humorística a l'objecte de fer veraderament importants y agradables los actes recreatius que s'hi celebrin.

Dintre pochos días, se publicarà'l cartell anunciador de la propera temporada teatral.

La companyia dels ferrocarrils del Nort ha publicat la rebaixa de preus ab motiu de les festes de la Verge de la Cinta. A continuació donem a coneixe los que's refereixen als pobles comarcans:

Hospitalet, 3'95 y 2'90.—Cambrils, 5, y 3'70.—Salou, 5'50 y 4'10.—Tarragona, 6'45 y 4'80.

Vilanova, 10'85 y 7'65.—Vilafranca 11'45 y 8.—Martorell 14'05 y 9'65.

Sans, Baixadó del passeig de Gracia Barcelona y Despatx Central, 17'40 y 11'85.

SUSCRIPCIÓN

POPULAR Y VOLUNTARIA PERA LA SENYERA DE L'«ORFEO TARRAGONÍ»

PREMIADA EN LO CONCURS LOCAL

	Pesetas
Suma anterior de la llista d'homos	310'25
Un cosach catalanista	1
Ferrán Oliva	3
Martí Revoltós	2
Manel Llanas	5
Marian Pellicer	1
Un entusiasta de l'Orfeo	5
Total	327'25

**

Suma anterior de la llista de seayores y senyoretas	345'55
María Fortuny Aleu	5
Una Tarragonina	1
María Lluís Rouviert	1'50
N. N.	2
Adela y Roseta Oliv.	5
Roseta Gibert	1
E. R.	1'50
Teresa Guardiola	5
Agna Grau	4
Teresa Salvadó	1
Josepha Salvadó	1
María Icart	1
Magdalena Borrás	2'50
M. Aleu	2
Total	379'05

(Seguirá).

Convalecencias.—Ovi Lecitina Giol.

—Neurastenias.—Neurostodogeno Sugrañes.

COSTUMS TARRAGONINES

Darrereras obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL

HERÈU Y CABALÉ Preu: 2 ptas.

MONTSERRAT » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C.ª de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo día 30 d'Agost lo vapor **Cabo Tortosa**, son capitá D. Miguel Tellechea, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑA

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de práctica en dit benéfic establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

VINS, OLIS, VINAGRES

(Cullita particular de Casa Batlle)

Despatx: Caballers, 6, baixos.

Venda a la menuda

Servey a domicili

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, hipofosfitos, glicerina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos; convalecencias, embarazo, lactancia; tos, úlcis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JEREBE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. Hipofosfitos de cal, estronina, hierro, manganoso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina (fosforo orgánico). Asenia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones: hipofosfitos. Preparación esmerada, productos escogidos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

DISPONIBLE

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Disponible

Sastreria y Camiseria d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en lós de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pesses pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

VI d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucre vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries. Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurni Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1 50 pta.
Fora.....	1 50 »
Extranger.....	2 0 »
Número d'avuy.....	0 15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

TUPINAMBA EXQUISITS XICOLATES de la casa **TUPINAMBA**

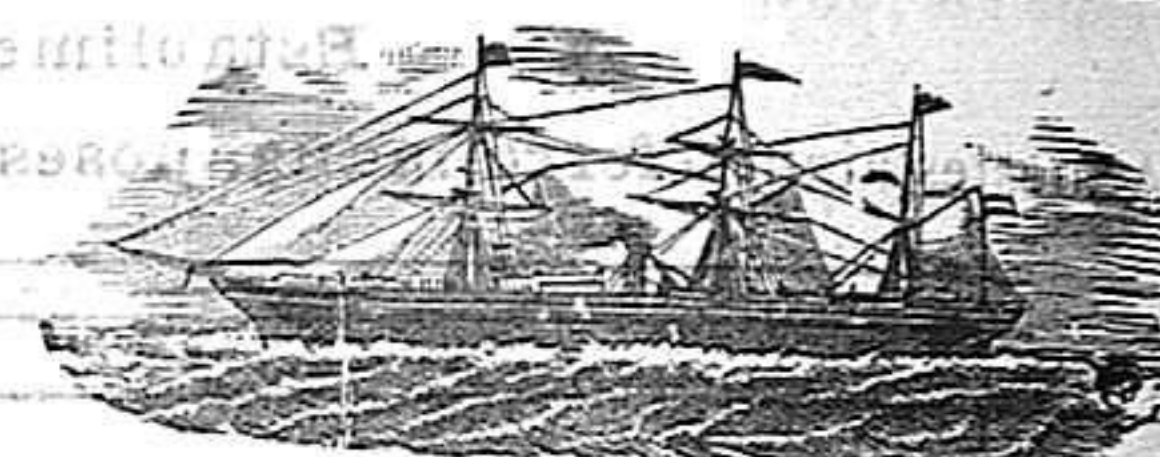
POSTADERO DE CAFE AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unich Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté. Pastisseries

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Linia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Septembre sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M.ª CRISTINA directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costalirne y Pacific ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 de Agost sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MANUEL CALVO directament pera Nova York, Habana y Vera Cruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Septembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONTERRAT directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabaniella, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera litoral de Cuba y Puerto Rico. Admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 18 de septembre sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjias, lo vapor

CLAUDIO LOPEZ Y LOPEZ directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Septembre sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

P. E. SATRÚSTEGUI directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEDE directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Septembre sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental, d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tànger.—Sortides de Cádiz: dimarts, dimecres y divendres. Sortides de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatges, a quins la Companyia demés allotjament molt còmod y tracte esmerat, com la acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a families. Preis convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obres Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostuaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desigui fer los Exportadors.

Pera mes informes dirigir-se a son agent

D. EMILI BERRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laborator de A. Serra.—Reus

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demanar AYGUA NAF SERVA